

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΑ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1901

ΑΡΙΘ. 44

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 8
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ. 25

Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου
ἀποστελλόμεναι πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Ταμίαν.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Νικοπόλεως ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ (ταμίης)
ΧΡ. ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ (γραμματεὺς)

Ἀρχιδυντάκτης Ἱεροδ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐπέτειος ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. κ. Δαμιανοῦ — Ἡ ἀλληλεγγύη τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ζητήματι Κύπρου — Χριστιανικὴ Κατήχησις τῆς τῶν Παλαιοκαθολικῶν ὁμολογίας — Πιττάκιον πρὸς τὸν φιλογενέστατον κύριον Πάνον Κουρτζήν — Ἐπισκευαὶ Πατριαρχείων — Ἐκ τοῦ κύκλου τῶν παπικῶν ὀργάνων — Ἀλλόκοτοι καὶ ἐκκεντρικαὶ ἰδέαι — Ὁ ἐκχυδαῖσμος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ αἱ ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησιαστικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί — Κρίσεις ξένου τύπου περὶ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά.

Ἡ ἐπέτειος ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. κ. Δαμιανοῦ τοῦ Α'.

Χθές, πνηγυριζομένης τῆς μνήμης τῶν θεοτιμήτων ἁγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, ἦγε τὴν ἐπέτειον ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἑορτὴν ἡ Α. Θ. Μακαριότης, ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανός. Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν θέλαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἀγιοταρτικῷ Μετοχίῳ, λειτουργοῦντος τοῦ πανοσιολογιώτατου ἀρχιμανδρίτου Κελλίστου, βοηθοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Παναγ. Τάρου, παρισταμένου ἐν τῷ ἱερῷ ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τοῦ πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου Χρυσοστόμου. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας ἡ Α. Θ. Μακαριότης ἐξηκολούθει ἄχρις ἐσπέρας δεχόμενος τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις πλείστων ἐπισήμων ἐπισκεπτῶν καὶ φίλων. Ἐν τοῖς πρώτοις ἐπισκέφθη τὸν ἑορτάζοντα Πρωθυεράρχην τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης συγχαρεὶς καὶ εὐχηθεὶς τὰ εἰκότα, ὡς καὶ οἱ σεβασμιώτατοι ἅγιοι Συνοδικοὶ καὶ παρεπιδημούντες Μητροπολίται, πρὸς δὲ αἱ ΑΑ.

ΕΕ. οἱ πρεσβευταὶ Ἑλλάδος κ. Ν. Μυροκορδάτος ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἐξοχωτ. Ἑλλήνος πρεσβευτοῦ ἐν Βερολίνῳ Κλέωνος Ραγκαβῆ, Ρωσσίας διὰ τοῦ α' γραμματέως τῆς πρεσβείας Τσερμπάτσου, Σερβίας, ὁ ἀρχων Μ. Λογοθέτης Σταυράκης βέης Ἀριστάρχης, ἡ Α. Ε. ὁ Α. Κοπάση ἐφέντης, Μ. Ρήτωρ τοῦ Ἱεροσολυμ. Θρόνου, οἱ ἀνώτεροι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ πατριαρχ. ὑπᾶλλ. καὶ πλείστοι ἄλλοι τῶν λογάδων καὶ λογίων ὁμογενῶν πάμπολλα δ' ἐλήφθησαν συγχαρ. τηλεγραφήματα.

Τὴν ἐσπέραν ἡ Α. Θ. Μακαριότης προσεκάλεσεν ἐν τῷ Μετοχίῳ εἰς τιμητικὸν δείπνον τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, εἰς ὃν παρεκλήθησαν καὶ οἱ σεβασμ. ἅγ. Συνοδικοὶ μετὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου καὶ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου, οἱ παρεπιδημούντες Μητροπολίται τοῦ Ἀντιοχικοῦ Θρόνου Ἀμίδης Βενιαμὴν καὶ Χαλεπίου Νεκτάριος, ὁ Σχολάρχης τῆς Μ. του Γ. Σχολῆς Σάρδεων Μιχαήλ καὶ ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. Γερμανὸς Γρηγοράς, ὁ ἐνταῦθα ἐπίτροπος τοῦ Παναγ. Τάρου σεβ. Νεαπόλεως Ἀρσένιος, μετὰ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ ἀρχιμ. Καλλίστου καὶ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου Γερμανοῦ Βασιλάκη, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων Τόπων. Κατὰ τὸ δείπνον ἐγένοντο κατάλληλοι τῇ περιστάσει προποσεῖς ὑπὸ ἐκτέρου τῶν Πατριαρχῶν καὶ τοῦ α' τῇ τάξει Συνοδικοῦ Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου.

Ἡ ἀλληλεγγύη τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ζητηματι Κύπρου

Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδρίων τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀφορῶν τὸ ζήτη-

μα τῆς ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καὶ τῆς ἐκλογῆς μητροπολίτου Πάφου. Ἐν τῷ εἰρημένῳ ἐγγράφῳ ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος δι' ἐπιχειρημάτων λογικωτάτων καὶ ἀκαταμαχῆτων καὶ ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως καταδείκνυσιν ὅτι, προκειμένου μὲν περὶ τῆς λογῆς ἀρχιεπισκόπου τοῦ χηρεύοντος ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Κύπρου, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ προσκαλουμένη δὲν δικαιούται νὰ ἐπέμβῃ πρὸς ἐξομάλυσιν τῆς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκλογῆς τοῦ διαδόχου τοῦ ἀποθανόντος ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἀναφύσεως, ὡς μὴ ὦφελε, διχογνωμίας μεταξὺ δύο μερίδων, καὶ ὅτι μόνον πρὸς ἄρσιν τῆς διαφορᾶς ἀρμοδία τυγχάνει ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, ἥτοι τὸ ἀνώτατον κέντρον τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ καὶ σύμπραξιν καὶ συναντίληψιν τῶν δύο Πατριαρχικῶν Θρόνων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, μετὰ τοῦ τρίτου Θρόνου δυστυχῶς μὴ ὑπαρχουσῶν σχέσεων κανονικῶν προκειμένου δὲ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ μητροπολίτου Πάφου, ἀποφνίσκονται, ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ τοῦ διέποντος πάνταν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν πολιτεύματος, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐγένετο ἀντικανονικῶς.

Τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἐγγράφον τιμῶν ὑπερβαλόντως τὴν ἐν τοῖς κυπριακοῖς ζητήμασι τηρηθεῖσαν πολιτείαν καὶ φιλάδελφον καὶ ἀμερόληπτον στάσιν τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προῦκάλεσε τὴν πλήρη εὐαρέσκειαν τῆς Μητρὸς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τὴν ὁλόψυχον αὐτῆς εὐχὴν ὅπως κρατύνωνται μεταξὺ τῶν αὐτοκεφάλων ἀδελφῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν αἱ γνήσιαι, κανονικαὶ καὶ φιλάδελφοι σχέσεις.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΛΙΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΝΤΟΣ ΙΕΡΟΔ. ΑΘ. ΠΗΠΕΡΑ

(Μετάφρασις ἀκριβὴς ἐκ τῆς τρίτης Γερμανικῆς Ἐκδόσεως, ἀπαραλλάκτου τῇ προηγουμένῃ. Βέρνη, 1896*).

2. Περὶ υπάρξεως τοῦ Θεοῦ.

14. Τί λέγει τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Ἀποστολικοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως;

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς.

15. Διατί πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχει εἷς Θεός;

Πιστεύομεν εἰς τὴν ὑπαρξίν ἑνὸς Θεοῦ, πρῶτον διότι ἄνευ τῆς υπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν σοφὴν αὐτῆς

διακυβέρνησιν (Ρωμ. 1, 20), δεύτερον διότι αὐτὸς ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ συνειδήσει (Ρωμ. 2, 15), τρίτον διότι ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτει ἑαυτὸν διὰ τῆς τοῦ κόσμου διακυβερνήσεως (Πράξ. 17, 25) καὶ τέταρτον διότι ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψεν ἑαυτὸν διὰ τῶν Προφητῶν, μάλιστα δὲ διὰ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ (Ἑβρ. 1, 1-2).

16. Μόνον οἱ χριστιανοὶ πιστεύουσιν εἰς τὴν ὑπαρξίν ἑνὸς Θεοῦ;

Οὐχί, πάντοτε πάντες οἱ λαοὶ ἐπίστευον εἰς τὴν ὑπαρξίν Θεοῦ.

17. Εἶχον πάντοτε πάντες οἱ λαοὶ πίστιν ἀληθῆ εἰς τὸν Θεόν;

Οὐχί, ἡ πίστις αὕτη ἦν ἀναμειγμένη μετὰ πολλῶν μεγάλων πλανῶν.

3. Περὶ τῶν ιδιοτήτων τοῦ Θεοῦ.

18. Τί ἐστὶ Θεός;

Θεὸς ἐστὶ καθαρὸν καὶ ἀπείρως τέλειον Πνεῦμα.

19. Τί δηλοῖ τὸ ὅτι ὁ Θεός ἐστὶ καθαρὸν Πνεῦμα;

Τοῦτο δηλοῖ ὅτι ὁ Θεός ἐστὶν ὢν, ὅπερ κέκτηται μὲν διάνοιαν καὶ βούλησιν, ἀλλ' ἐστὶν ἀπηλλαγμένον σώματος (Ἰωάν. 4, 24).

20. Τί δηλοῖ τὸ ὅτι ὁ Θεός ἐστὶν ἀπείρως τέλειον πνεῦμα;

Τοῦτο δηλοῖ ὅτι ὁ Θεός κέκτηται ὅλας τὰς τελειότητας, πρὸς δὲ αἱ τελειότητες αὗται παρὰ τῷ Θεῷ εὐρίσκονται ἐν βαθμῇ μείζονι ἐκείνου, ὃν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ φαντασθῶμεν, οὐδὲ ὑπάρχει παρὰ τῷ Θεῷ ἀτέλειά τις (Ἰάκωβ. 1, 17).

21. Διὰ πόλων ὀνομάτων προσδιορίζομεν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ γλώσσῃ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος θείας τελειότητας;

Διὰ τῶν ἐξῆς: ὁ Θεός ἐστὶν αἰώνιος, τουτέστι δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος (2 Πέτρ. 3, 8).

Ὁ Θεός ἐστὶ πανταχοῦ παρὼν, τ. ἔ. πάρεστιν οὐ μόνον ἐν τούτῳ ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει, ἀλλὰ πανταχοῦ (Πράξ. 17, 28).

Ὁ Θεός ἐστὶ παντογνώστης, τ. ἔ. γινώσκει πάντα, ἀκόμη καὶ αὐτὰ τὰ κρυψώτατα διανοήματα ἡμῶν (Ἑβρ. 4, 13).

Ὁ Θεός ἐστὶ παντοδύναμος, τ. ἔ. δύναται πᾶν ὅ, τι θέλει (Γέν. 1, 1 κ. ἐξ.).

Ὁ Θεός ἐστὶ πάνσοφος, τ. ἔ. γινώσκει τὰ πάντα νὰ ἐξοικονομῇ ἐπὶ τὸ βέλτιστον (Ρωμ. 11, 33 ἐξ.).

Ὁ Θεός ἐστὶ πανάγαθος, τ. ἔ. ἀγαπᾷ πάντα τὰ κτίσματα, ἰδίᾳ δὲ τὸν ἄνθρωπον, καὶ μεριμνᾷ περὶ αὐτῶν (Ἰωάν. 3, 16).

Ὁ Θεός ἐστὶν εὐσπλαγχνος, τ. ἔ. συγχωρεῖ ἡμῖν προθύμως, ἐν ἡμεῖς ἀληθῶς ἐπιστρέψωμεν (Ἑβρ. 33, 11).

Ὁ Θεός ἐστὶν ἅγιος, τ. ἔ. ἀγαπᾷ τὸ ἀγαθὸν καὶ μισεῖ τὸ κακὸν (1 Πέτρ. 1, 15).

* Συνέχεια ἀπὸ σελ. 323—324.

Ὁ Θεός ἐστὶ δίκαιος, τ. ἔ. ἀνταμείβει τὸ ἀγαθὸν καὶ τιμωρεῖ τὸ κακὸν (Γαλ. 6, 7).

4. Περὶ τοῦ Τριαδικοῦ τῆς Θεότητος.

22. Ὑπάρχει ἄρα γε εἷς μόνος Θεός ἢ πλείονες τοιοῦτοι;

Εἷς μόνος ὑπάρχει Θεός (Δευτερον. 6, 4).

23. Πῶς ὀνομάζομεν συνήθως τὸν ἕνα τοῦτον Θεὸν ἐν ταῖς ἡμετέραις προσευχαῖς;

Συμφώνως τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καλοῦμεν αὐτὸν συνήθως οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα.

24. Δὲν κέκτηται ἄρα τὴν αὐτὴν θεϊαν οὐσίαν ὁ Υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα;

Ὁ τε Υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἰσι τῆς αὐτῆς θείας οὐσίας, ὡς καὶ ὁ Πατήρ.

25. Πῶς καλοῦμεν τὸ μυστήριον, καθ' ὃ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα κέκτονται τὴν αὐτὴν οὐσίαν καὶ εἰσι εἷς Θεός;

Τὸ μυστήριον τοῦτο καλοῦμεν μυστήριον τῆς ἀγίας Τριάδος.

26. Τίνι τρόπῳ ἐκφράζομεν τὴν πίστιν ἡμῶν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα;

Διὰ τῆς δοξολογίας: Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

27. Διὰ τίνων λέξεων ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λαλεῖ ἐν ἀρχῇ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ὑπεραγίας Τριάδος;

Διὰ τῶν λέξεων: — «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, κλπ.» (Ἰωάν. 1, 1—14, ὅπερ ἐξ ὁλοκλήρου κεῖται ἐν τῇ Κατηχήσει).

(ἔπεται συνέχεια).

Πατριαρχικὸν Πιττάκιον πρὸς τὸν φιλογενέστατον κύριον Πᾶνον Κουρτζῆν.

Ἐπὶ τῇ προσφάτῳ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἀφίξει τοῦ εὐγενεστάτου κ. Πάνου Κουρτζῆ, γνωστοῦ διὰ τὰ φιλόστοργα καὶ φιλογενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα πρὸς τὸ ἡμέτερον Πνευματικὸν Κέντρον, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἔσπευσε προφρόνως ν' ἀπευθύνῃ αὐτῷ τὸ ἐπόμενον πατριαρχικὸν πιττάκιον, ὡς δηλωτικὸν τῆς μεγάλης εὐαρεσκείας τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρὸς τὸν φιλογενέστατον ἄνδρα, ὅστις διὰ τῆς μεγαλεπήθου ἰδρύσεως τῆς φερωνύμου ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας Λιγαίου ἀφ' ἐνὸς, καὶ δι' ἄλλων πολλῶν καὶ ποικίλων βιομηχανικῶν ἐγχειρημάτων ἀφ' ἑτέρου μεγάλως εὐηργέτησε καὶ εὐεργετεῖ τὸ ἡμέτερον Γένος, καὶ ὅστις καὶ ἄρτι νέον παρέσχε τεκμήριον τῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀκραιφνῶν αἰσθημάτων τοῦ ὁποίου πρώτιστος μάρτυς τυγχάνει ἡ Α. Θ. Παναγιότης. Διότι, εἰ καὶ προσκρούομεν εἰς τὴν ἐγγνωσμένην μετριοφροσύνην τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ σπεύδομεν νὰ δηλώσωμεν, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν ἑτέρᾳ στήλῃ δωρητῆς τοῦ ἑκατονταλίου βραβείου ὑπὲρ εὐσεβοῦς διαγωνίσματος εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ φιλογενέστατος κ. Πᾶνος Κουρτζῆς, ὃν τιμᾷ ἀληθῶς ἡ πρωτοβουλία αὐτῆς.

Τὸ ἐν λόγῳ Π. Πιττάκιον ἔχει ὧδε:

Εὐγενέστατε, κλπ.

Πολλοὶ μὲν εἰσιν αἱ ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς ὑμετέρας Εὐγενείας διαπραττόμεναι πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ἀγαθοεργίαι, ἀνθ' ὧν καὶ δίκαιοι ἀπονέμονται ἀείποτε ἐπαινοὶ καὶ θερμαὶ ἐκφράζονται εὐχαριστίαι, ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἐξέχει ὅλων τῶν ἄλλων εὐεργετημάτων καὶ οὐ ἡ μὲν ἐπωφελὴς ἐπίδρασις ἐν μείζονι κύκλῳ καὶ βαθμῇ καὶ διαρκῶς ἐνασκεῖται, ἡ δὲ τιμὴ καὶ ἡ δόξα ἐξ ἀντανεκλάσεως μεταδίδει ἐφ' ἅπαν τὸ καθ' ἡμᾶς ὀρθόδοξον Γένος, τυγχάνει ἡ πρὸ ἱκανῶν ἡδὴ ἐτῶν ὑπ' αὐτῆς ἰδρυθεῖσα καὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς τιμωμένη ἀτμοπλοϊκὴ ἐταιρεία τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Χαίροντες οὖν πατρικῶς ὑπὲρ πάν ἄλλο ἐπὶ τοιούτοις μεγαλοπράγμοσιν ἐργοῖς καὶ εὐεργετικαῖς ἐπιχειρήσεσιν, πρόσφορον ἡγούμεθα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας τῆς περισπουδάστου ἡμῖν αὐτῆς Εὐγενείας νὰ διατρανώσωμεν τὴν ἐκτίμησιν ἡμῶν καὶ τὴν χάριν πρὸς τὸ ἔργον καὶ ἐκφράσωμεν τὴν διάπυρον εὐχὴν καὶ τὸν πόθον ὅπως τοῦτο αὐξάνον καὶ κραταιούμενον εὐλογίαις τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διατηρηθῇ ἀναλλοίωτον τὴν μορφήν καὶ τὸν χαρακτῆρα καὶ μεταδοθῇ εἰς γενεὰς γενεῶν ἐστὶα πολλαχῶς τῷ Γένει εὐεργετικὴ καὶ ὑπόδειγμα εἰς μίμησιν τοῖς δυναμένοις ἵνα δρᾶσωσιν ἐπωφελῶς. Ταῦτα μετὰ τῆς ἐξαιρέτου ἡμῶν πρὸς αὐτὴν ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως σὺν εὐχαριστίαις διὰ τὰς τελευταίας δύο αὐτῆς δωρεὰς ὑπὲρ ἱεροῦ καὶ λυσιτελοῦς ἔργου.

, α ἡ α'. Νοεμβρίου α'.

Τῆς ὑμετέρας περισπουδάστου ἡμῖν Εὐγενείας
εὐχέτης πρὸς Θεὸν διάπυρος

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ

Ἐν τῷ ἐρχωρῷ «Ταχυδρόμῳ» τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐδημοσιεύθησαν περὶ τῶν ἐπισκευῶν τῶν Πατριαρχείων τὰ ἐξῆς ἄξια ἀναδημοσιεύσεως ἐν τῷ ἡμετέρῳ φύλλῳ:

Αἱ τῇ ἀγαστῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀπὸ μηνῶν ἀρξάμεναι ἐπισκευαὶ καὶ ἀνακαινίσεις τοῦ οἰκοδομήματος τῶν Πατριαρχείων ἐξακολουθοῦσιν ἐπιδικνόμεναι συντόνως καὶ κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα πᾶσαν ἐλπίδα, ὅτι μετὰ τὸ αἴσιον αὐτῶν πέρας θὰ προυνεώσῃ τὸ ὕπατον ἡμῶν πνευματικὸν κέντρον ὑπὸ τὴν εὐπρέπειαν ἐκείνην, ἥτις εἶναι ἀπαραίτητος καὶ πρὸς εὐπρόσωπον αὐτοῦ ἐν πάσῃ περιπτώσει παράστασις καὶ πρὸς κανονικὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐν αὐτῷ διεξαγομένων ποικίλων ὑπηρεσιῶν.

Ἦδη ἡ ἐσωτερικὴ πύλη τῶν Πατριαρχείων ἀπέκτισσε μεγαλοπρεπῆ μαρμαρίνην κλίμακα φέρουσαν

ἐκατέρωθεν ὑπόβαθρα προωρισμένα νὰ ὑποβαστάσωσι γάστρας σιδηρᾶς, αἵτινες παρηγγέλησαν ἐν Εὐρώπῃ καὶ θὰ προσδώσωσι πολλὴν αἴγλην εἰς τὴν εἴσοδον. Κατεδαρισθέντων τῶν ἀποσπασθέντων πλέον πατριαρχικῶν γραφείων καὶ εὐστοχώτερον διατεθέντος τοῦ χώρου, ὃν κατεῖχον, ἀνηγέρθη ἐπ' αὐτοῦ λαμπρὰ ὕψ' ὅλας τὰς ἐπόψεις αἰθουσα τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου, ἀνταξία τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐρυχωρίαν καὶ ὡς πρὸς τὸν πλοῦτον τῆς ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως αὐτῆς, ἀπέναντι δ' αὐτῆς ἀνηγέρθησαν ἡ αἰθουσα τῶν δικαδίκων, ἡ αἰθουσα τῶν δικηγόρων καὶ τὰ γραφεῖα τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας καὶ τοῦ Πνευματικοῦ δικαστηρίου, ἐφ' οὗ χώρου ὑπῆρχον καὶ πρὶν, ἀλλ' εὐρυνθέντα διὰ τῆς προσθήκης ἐξωτερικοῦ διχιδρόμου ἐπὶ σιδηρῶν ἐρείσματων στηριχθέντος.

Σπουδαίως ἐξωραίσθη καὶ τὸ δεύτερον πάτωμα τῶν Πατριαρχείων. Ἡ αἰθουσα τῶν Πατριαρχῶν τοῦτ' αὐτὸ ἀνεκαινίσθη, ἀποκτήσασα καλλιτεχνικώτατα ἐπεξεργασθεῖσαν ὁροφὴν βυζαντινοῦ ρυθμοῦ. Ἐπίσης καὶ τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος διεσκευάσθη εἰς κομψὸν ρυθμὸν Λουδοβίκου ΙΣΤ'. Τὴν αὐτὴν δὲ διασκευὴν πρόκειται νὰ ὑποστῶσι καὶ ἡ αἰθουσα τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς συνόδου, ὡς καὶ τὸ ἐστιατόριον καὶ τὸ Μέγα Συνοδικόν, τῶν δαπέδων τῶν αἰθουσῶν τούτων ὡς καὶ τῶν μεταξύ διχιδρόμων ἐπιστρωννυμένων διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἐκ Βραβίας κ. Ὁδ. Νεγρεπόντη δωρηθειῶν ἐκ ξηροῦ ξύλου δρυὸς πλακῶν (Parquets).

Ἀλλὰ καὶ ἡ εὐθὺς μετὰ τὴν εἴσοδον αὐλή, αἱ κλίμακες καὶ αἱ ὁροφαὶ ἀνεκαινίσθησαν μετὰ τῆς πρεπούσης χάριτος καὶ μεγαλοπρεπείας.

Ἐννοεῖται οἰκοθεν, ὅτι αἱ ἐπισκευαὶ αὗται ἀπερρόφησαν μέρος τοῦ ἐκ τῶν προαιρετικῶν ἐράνων ἀπαρτισθέντος ποσοῦ, ἐνῶ τὸ ὑπολειπόμενον ἀποβαίνει ὅλως ἀνεπάρκεις πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ τῶν ἄλλων ἀπαρτιτῆτος ἀπαιτούμενων ἐπισκευῶν καὶ διαρρυθμίσεων τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου.

Ταῦτα ἐγένοντο μέχρι τοῦδε μετὰ οἰκονομίας περὶ τὴν δαπάνην ὅλως ἐκτάκτου, ὀφειλομένης εἰς τὴν ζηλωτὴν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα τοῦ ἀρχιεπίσκοπου τῶν Πατριαρχείων κ. Χρηστίδου, ὅστις μέρος μόνον διαθέσας ἐκ τοῦ συναχθέντος ἐράνου τῶν χιλίων ἐκατὸν πενήντα μέχρι τοῦδε λιρῶν, ἡδυνήθη καὶ τὰ εἰρημένα ἔργα νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ ν' ἀνεκαινίσῃ, ἐπισκευάσας τὰς βεφᾶς κλπ.

Ἀλλὰ τὰ γενόμενα, ὡς ἐννοεῖ τις, εἶναι σχετικῶς τὸ ἐλάχιστον τῶν δεοντῶν γενέσθαι, ὅπως τὸ ὕπατον ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν ἡμῶν κέντρον ἀποβῇ ἱκανὸν νὰ ἀνταποκρίνηται εὐπρεπῶς εἰς πάσας τὰς ἀνάγκας καὶ περιστάσεις. Τὸ Μικτὸν Συμβούλιον ἔχει ἀπόλυτον χρεῖαν κτιρίου, ἐν ᾧ νὰ διε-

ξάγῃ τὰ δικαστικὰ αὐτοῦ ἔργα, ἔχει ἀνάγκην τῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἀπαρτιτῶν γραφείων. Τὸ ληξιαρχικὸν γραφεῖον ἐπίσης, τὸ στειγαιοθετήριον τοῦ Πατριαρχικοῦ Ὑπογραφείου ἔχουσιν ἀνάγκην κτιρίων πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ κανονικὴν αὐτῶν λειτουργίαν. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης, τὴν ἀνάγκην ταύτην κατιδὼν, διέταξε τὴν ἐκπόνησιν τῶν καταλλήλων σχεδίων καὶ ἐπίκειται ἡ ἐνχρῆσις τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν.

Ἀναγκαῖα ἐπίσης ἐνδείκνυται ἡ ἀνέγερσις ἐν τοῖς Πατριαρχείοις εὐκτηρίου οἴκου πρὸς τέλεσιν τῶν ἐσπερινῶν ἀκολουθιῶν.

Ἐπὶ πᾶσιν ὁ πατριαρχικὸς ναὸς στερεῖται παντελῶς κωδωνοστασίου ἁξίου τοῦ ὀνόματος. Τὸ ὑπάρχον ξύλινον πρὸς τοῦτο ἱκρίωμα, οὐχὶ εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναόν, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τὸν ναὸν μετριάς τινὸς κώμης δὲν ἀρμόζει. Πρόδηλος ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνεγέρσεως κωδωνοστασίου ἁξίου πατριαρχικοῦ ναοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ νὰ τοποθετηθῇ καὶ ὁ ἐν ἀχρηστία μένων μέγας κώδων, τὸν ὁποῖον ἔχει ἤδη δωρήσει ἡ ρωσικὴ μονὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἵνα ταῦτα ὁμῶς γίνωσι, δὲν ἐπαρκεῖ βεβαίως τὸ ὑπολειπόμενον μικρὸν ποσὸν τοῦ συλλεγέντος χρηματός. Κατὰ τοὺς οἰκονομικωτέρους καὶ ἀσφαλεστέρους ὑπολογισμοὺς ἀπαιτοῦνται διαχίλιαι περίπου ἄλλαι λίραι εἰς συμπλήρωσιν τῆς ἀναγκαίας ταύτης ἀνακαινιστικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἐκδηλωθεῖσα καὶ ἐκδηλουμένη εἰς δωρεὰς προθυμίας δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος. Αὐθόρμητος ὅλως ἔρανος ἐπενεγκῶν ἐν ὀλιγίστῃ σχετικῶς χρόνῳ ὑπερχιλίας ἐκατὸν λίρας εἶναι πάντοτε κατὰ τι. Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐδικαιοῦτό τις ν' ἀναμνήνῃ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς πρὸς τοιαύτην ἀνάγκην ἐκκλητήσεως τοῦ Οἴκου μενικοῦ Πατριάρχου. Πολλοὶ ὡς ἄτομα ἔπραξαν γενναίως φρόνως τὸ καθήκον αὐτῶν, ἐλευθερίως ἀνταποκριθέντες εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἐκκλησίαν ἀναμνέεται ὁμῶς ἐτι ὁ ἔρανος τῶν συντεχνιῶν.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐράνου τούτου στηρίζονται αἱ περαιτέρω προσδοκίαι. Ἐκάστος δικαιοῦται νὰ πιστεύῃ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ, πλούσιον καὶ θαυμάσιον, θ' ἀνταποκριθῇ καθ' ὁλοκλήρην πρὸς τὸ γόητρον, ὅπερ τὸ ὄνομα Ἰωακείμ τοῦ Γ' καὶ ἡ πατριαρχία αὐτοῦ ἀσκεῖ ἐπὶ πάντων μὲν, ἰδίᾳ δὲ τῶν συντεχνιῶν. Εἰς τὴν συντεχνίαν κυρίως τῶν κερασετεζήδων ἀνοίγεται εὐρὸν στάδιον, οὐδεμίαν δὲ ἔχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι αὕτη καὶ πᾶσι αἱ ἄλλαι θὰ συμβάλωσι γενναίως εἰς ἔργον προωρισμένον νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικὴν ἡμῶν ἀξιοπρέπειαν, νὰ λαμπρύνῃ τὴν δευτέραν πατριαρχίαν Ἰωακείμ τοῦ Γ' καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν κανονικὴν τῶν δικηγόρων ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὑπηρεσιῶν διεξαγωγὴν.

Τὸ αὐτὸ φύλλον τῆς χθὲς ἐπάγεται :

Λεπτομερῶς ὁμιλήσαντες προχθὲς περὶ τῶν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ γενομένων ἐπισκευῶν καὶ διαρρυθμίσεων πρὸς εὐπρεπεστέραν παράστασιν τοῦ πνευματικοῦ ἡμῶν κέντρου, προστιθέμεθα σήμερον ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἐκτελεσθεισῶν διασκευῶν καὶ ἐξωραϊστικῶν, ὑπὲρ τῶν ὁποίων διετέθη ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ἐρχάνων τὸ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 300 περίπου λιρῶν ὀθωμανικῶν.

Αἱ ἐξωτερικαὶ αὗται ἐργασίαι, ὧν ἀπείρως μεγαλειότεραν ἀνάγκην ἔχει βεβαίως ὁ καθεδρικός ναὸς τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ ὧν τὴν ἐκπλήρωσιν εὐελπίς ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπεκδέχεται παρὰ τῶν πολυτάλαντων ὁμογενῶν, ὡς καὶ παρὰ τοῦ ὁδολοῦ τῆς χήρας, σημαντικὰς ἐπήνεγκον τροποποιήσεις, ἰδίᾳ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ναοῦ διακόσμῳ, ὅστις οὐδεμίαν σχεδὸν ὑποστάς ἐπισκευὴν ἀπὸ τῆς πρώτης πατριαρχείας Ἰωακείμ τοῦ Γ', περιῆλθε σὺν τῷ χρόνῳ εἰς κατὰστασιν καὶ αὐτῆς τῆς στοιχειώδους ἐκκλησιαστικῆς εὐπρεπειᾶς ὑπολειπομένην.

Οὕτω λοιπὸν ἡλλάχθη τὸ πλακόστρωμα τοῦ ἱεροῦ βήματος, ἐπεσκευάσθησαν τὸ ἐν αὐτῷ σύνθρονον καὶ τὰ ἄλλα στασεῖδια, ἀνευώθησαν τὰ ὀπισθεν τοῦ εἰκονοστασίου φατώματα καὶ λεπτομερὲς ἐξωραϊστικὴ ἐργασία ἐγένετο εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ ἱεροῦ βήματος. Ὁμοίως καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ναῷ ἐπεξετάθησαν οἱ καλλωπισμοὶ οὗτοι ἀνανεωθέντων πάντων τῶν πλαισίων τῶν ἱερῶν εἰκόνων, καὶ λαμπρῶν κατασκευασθεισῶν λαρνάκων διὰ τὰ ὀπισθεν τοῦ θρόνου ἐντὸς πεπαλαιωμένων ξυλίνων κιβωτίων φυλασσόμενα ἅγια λείψανα. Αἱ λάρνακες αὗται κατεσκευάσθησαν ἐκ λευκοῦ μαρμάρου καλλιτεχνικώτατα ἐπιχειρησμένου, θὰ περικλείωσι δὲ τὰ ἅγια λείψανα τιθέμενα ἐν πολυτίμοις μεταλλίνοις θήκαις, ὧν τὴν κατασκευὴν ἀνέλαβεν εὐσεβὴς δέσποινα τῆς Βιέννης. Οὕτω θ' ἀρθῶσιν ἐκ μέσου τὰ σκληρὰ ἐκεῖνα κιβώτια, μεῖζων δὲ εὐπρέπεια θὰ δοθῇ εἰς τὰ ἅγια λείψανα, τὰ ὑπὸ τόσων ξένων ἐπισκεπτόμενα.

Ἐκ τοῦ κύκλου τῶν παπικῶν ὁργάνων.

Εἰς τὰ ἐν Ἀνατολῇ συνταττόμενα παπικὰ ὄργανα Βησσαρίωνα καὶ Ἡχὼ τῆς Ἀνατολῆς (Échos d'Orient) ἀπῆρσαν, ὡς ἦν ἐπόμενον, ἐνθεν μὲν τὰ περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ παπισμοῦ ἐν τῇ Δύσει δημοσιεύματα τῆς Ἐκκλ. Ἀληθείας (ἴδε ἀριθμ. 20 καὶ 28 ἐ. ἔ.), ἐτέρωθεν δὲ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἡ σύνταξις αὐτῆς δεικνύει ὡς πρὸς τὴν μελέτην τῆς τε Ἀγγλικανῆς καὶ τῆς τῶν Παλαιοκαθολικῶν Ἐκκλησίας, ὧν γνωστὰί τοις πᾶσιν αἱ πρὸς ἐνωσιν μετὰ τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τάσεις. Μὴ

ἔχοντα δὲ κατ' οὐσίαν οὐδὲν σοβρὸν ν' ἀντιτάξωσιν εἰς τὰ παρ' ἡμῶν γραφέντα περὶ τε τῶν μνημονευθεισῶν δύο Ἐκκλησιῶν ὡς καὶ περὶ τῶν πασιγνώστων γεγονότων τῆς κατὰ τοῦ παπισμοῦ ἐν τῇ Δύσει πάλης κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίᾳ ἔτη, κατέρχονται εἰς γελοίας μικρολογίας, καταβιβάζοντα τὴν περὶ ἀρχῶν καὶ δογμάτων συζήτησιν εἰς μικροπρεπείας περὶ προσώπων, κρίσεις, συμφῶνας, πρὸς τὴν κρατοῦσαν παρ' αὐτοῖς ἀρχήν: «calomniez, calomniez, il restera toujours quelque chose!» Οὕτως ἐθεώρησαν ὡς ἀκαταμάχητον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τοῦ ἀνυποστάτου ἰσχυρισμοῦ των, ὅτι δῆθεν ἡ σύνταξις τῆς Ἐκκλ. Ἀληθείας μεροληπτικῶς ἐκφράζεται ὑπὲρ τῶν Παλαιοκαθολικῶν, τὸ ὅτι ὁ ἀρχισυντάκτης αὐτῆς ἐγνώρισεν ἄλλοτε ἐκ τοῦ σύγγγους τοῦ Παλαιοκαθολικοῦ, ὅτε διέτριβεν ἐν Εὐρώπῃ, ἅτε μὴ δυνάμενοι φυσικῶς, αὐτοὶ οἱ ἐν πνεύματι ἀποκλειστικότητος μορφοῦμενοι, νὰ ἐννοήσωσι πῶς δύναται θεολόγος ὀρθόδοξος νὰ μελετήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ βίου ἄλλων Ἐκκλησιῶν, χωρὶς νὰ μείνῃ ἐντεῦθεν ἀνεπηρέαστος, μελετῶν καὶ συγκρίνων τὰ καθέκαστα μετὰ γνώσεως καὶ φρονήματος ἀνεξαρτήτου. Θεωροῦντες ἀναξιοπρεπὲς κατ' ἀρχὴν τὸ νὰ σπαταλῶμεν χρόνον καὶ χρόνον εἰς τοιαύτας παιδαριώδεις μικρολογίας καὶ μωρὰς συζητήσεις, ἀρκούμεθα εἰς ταύτην μόνην τὴν σύντομον παρατήρησιν: Τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μενούσης εὐτυχῶς ἀπαρεγκλίτου ἐπὶ τιῷ στερροῦ καὶ ἀσφαλῆ τοῦ ἐδάφους τῶν ἐπτά ἀληθῶς οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἐφ' οὗ ἐδάφους ἦσαν ἄλλοτε ἠνωμένα πάντα τὰ μεγάλα τμήματα τῆς χριστιανωσύνης, οἱ Θεολόγοι αὐτῆς, οἱ πλήρη συναίσθησιν τοῦ μεγαλείου τῆς ἰδίας Ἐκκλησίας κεκτημένοι, δύνανται ἀπὸ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ἄνευ προκαταλήψεως νὰ ἐπισκοπῶσι τὴν πορείαν, τὴν ἀπὸ τοῦ σχίσματος καὶ ἐφεξῆς, τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ διατρέχωσι τὸν κίνδυνον τῆς πρὸς αὐτάς ἀποσκίρτησεως. ἔχουσι τὴν ἐλευθερίαν νὰ κρίνωσι τί παρ' αὐταῖς ἐτηρήθη ἐφεξῆς ἀλώβητον καὶ τί μετεβλήθη, ἥτις ἐλευθερία καὶ πρέχει αὐτοῖς τὸ ἐξαιρετικὸν πλεονέκτημα, ὅπως μελετῶσιν ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς τὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπικινῶντες μὲν τὰ πρὸς ἐπάνοδον ἐπὶ τοῦ ἀρχίου ἐκεῖνου ἐνωτικοῦ ἐδάφους διαβήματα αὐτῶν, ἀποσυρίττοντες δὲ πᾶν τὸ πρὸς ἀπομάκρυνσιν ἀπ' αὐτοῦ τείνον. Καὶ τὰ περὶ Ἀγγλικανῶν δὲ καὶ Παλαιοκαθολικῶν ἀφ' ἐνός, καὶ περὶ παπιστῶν ἀφ' ἑτέρου γραφέντα ὑπὸ τῆς συντάξεως τῆς Ἐκκλ. Ἀληθείας, καθὼ ἐπὶ τοιούτων ὑψηλῶν καὶ ἀνεπιλήπτων ἀρχῶν βασιζόμενά εἰσι προδήλως διὰ τοῦς καθαρῶς ὁμῶς καὶ μὴ ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἰδίας μισαλλοδοξίας μελετῶντας αὐτά, ἀνεπίδεκτα παρεξηγήσεως, ὁ δὲ γράφων ταῦτα παρίσταται ἐν αὐτοῖς, οἷος καὶ ἐστὶ, τῆς ἀληθείας δηλονότι καὶ μόνης τῆς ἀληθείας ἐρευνητῆς, ἀπηλλαγμένος πάσης

οίκασδήποτε προσωπικής συναλλαγής ή μεροληψίας, συμπτώνως προς το γραφικόν: «Εἰ γὰρ ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δούλος οὐκ ἂν ἤμην».

Ἀλλόκοτοι καὶ ἐκκεντρικαὶ ιδέαι.

Ἀλλόκοτοι ἀληθῶς καὶ λίαν ἐκκεντρικαὶ ιδέαι ἐξηνέχθησαν ἐσχάτως, κατὰ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίας, ὑπὸ ἀρχιερέως ὀρθοδόξου, τοῦ πρώην Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Γαβριήλ, καὶ δὴ καὶ ἐπ' Ἐκκλησίας ὅσον ἀφορᾷ τὰ παρ' ἡμῖν θέατρα καὶ τοὺς ἡθοποιοὺς καὶ τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἡθικοποιὸν αὐτῆς δύναμιν. Ὁ ἐν λόγῳ ἀρχιερεὺς, ἐγκαταλιπὼν πρὸ πολλοῦ διὰ λόγους σοβαροῦς τὸ κλίμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας, ἐκεῖ δὲ θηρεύων δοξάριον καινολόγου ιεροκήρυκος ἐθεώρησεν ἐπίκαιρον, ἀπαγγέλλων τὸν ἐπικήδειον ἐνὸς ἡθοποιοῦ νὰ παραλληλίσῃ, κατὰ τρόπον πρωτόκουστον δι' ὀρθόδοξον ἄμβωνα, τὴν σημασίαν καὶ ἀποστολὴν τῶν θεάτρων πρὸς τὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἐκ πνεύματος πάντως κούρου καὶ κενοδόξου παρὰ τὸ αἰδέσιμον τοῦ σχήματος καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Τὸ δὲ λυπηρότερον εἶναι, ὅτι ἡ ἀθηναϊκὴ «Ἀκρόπολις», ἡμιστὰ βεβαίως ἀρμόδια διὰ παρόμοια ζητήματα, ἐθεώρησε καλὸν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 15 Ὀκτωβρίου νὰ ἐπικροτήσῃ εἰς τὰς ἀλλοκότους ταύτας ιδέας προσώπου κληρικοῦ δυστυχῶς πάσχοντος, ὡς φαίνεται, σύγχυσιν ἰδεῶν καὶ πραγμάτων. Εὐτυχῶς ἱεράρχαι εὐρυμαθεῖς τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας, οἱ ὁ Σύρου καὶ Τήνου Μεθόδιος, σθεναρῶς διὰ τοῦ τύπου ἀντεπεξῆλθον κατὰ τῶν ἐκκεντροτήτων τούτων· ὡς δὲ πληροφοροῦμεθα καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι ἱερὰ Σύνοδος, οἰκτρῶς μετανόησεν ἐπὶ τῇ ὑποψηριότητι τοῦ ἐν λόγῳ ἀρχιερέως ὡς ιεροκήρυκος Ἀρτῆς ἐκ τῶν πρώτων κακοζήλων αὐτοῦ τούτων ρητορικῶν δοκιμίων, προῦκειτο ν' ἀναστειλῇ ἐπ' ἀόριστον τὸν τοιοῦτον διορισμόν.

Ὁ ἐκχυδαϊσμός τοῦ Εὐαγγελίου καὶ αἱ ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησιαστικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί.

Ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστέλλουσι τὰ ἐπόμενα:

«Τὸ πολύκρατον ζήτημα τῆς βεβηλώσεως τοῦ Εὐαγγελίου τὸ ὅποιον ἀπασχολεῖ ἐπὶ τόσας ἡμέρας ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος πρόκειται ἤδη νὰ λυθῇ κατ' εὐχὴν. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος συνέταξεν ἤδη ἐγκύκλιον τὴν ὅποیان θ' ἀπευθύνῃ πρὸς ἀπάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς, διὰ τῆς ὁποίας θ' ἀποδοκιμάζεται ἡ γενομένη βεβήλωσις τοῦ Εὐαγγελίου, καθὼς καὶ πᾶσα εἰς τὸ μέλλον ἀπόπειρα πρὸς δῆθεν μεταφρασίν αὐτοῦ. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη θ' ἀναγνωσθῇ εἰς

τὰς ἐκκλησίας, θὰ συνιστᾶται δὲ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὸν λαόν, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἀνάγνωσιν παρομοίων τερατουργημάτων, τὰ ὅποια βέβηλοι ἐπιδρομεῖς ἀποπειρῶνται κατὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος πλὴν τῆς ἀποστολῆς ἐγκυκλίων πρὸς τὰς ἀρχάς τοῦ Κράτους, συνέταξε καὶ ἔχει ἤδη ἐτοιμὴν διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῷ ὅτι ἐπιτρέπει εἰς τὸν τυχόντα ἀνεξελέγκτως νὰ παραφράζῃ καὶ νὰ πωλῇ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Συγχρόνως δὲ παρκαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀπαγορεύσῃ πᾶσιν μετάρρασιν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐπέμβῃ ζητοῦσα τὴν καταδίωξιν τῶν μεταφραστῶν διοικητικῶς καὶ δικαστικῶς ἢ καὶ ποινικῶς. Ἡ διαμαρτυρία αὕτη εἶναι ὑπογεγραμμένη ἤδη καὶ παρὰ τῶν τεισάρων Συνδικῶν, ἀναμένεται δὲ ὁ σεβ. Μητροπολίτης ἵνα ὑπογράψῃ καὶ αὐτὸς καὶ οὕτως ἀποσταλῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς ἐνεργείας ταύτας τῆς ἱερᾶς Συνόδου πληροφοροῦμεθα ὅτι καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου συνελθοῦσα συνέταξεν ὑπόμνημα τὸ ὅποτον θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Διὰ τοῦ ὑπομνήματος τούτου ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ διαμαρτύρεται κατὰ τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου καὶ παρκαλεῖ ὅπως ἀπαγορευθῇ πᾶσα παρομοία ἀπόπειρα».

Γνωστὸν ἐπίσης ὅτι σύμπας σχεδὸν ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος ἐκηρύχθη κατὰ τῆς ἐν λόγῳ βεβηλώσεως τοῦ ἱεροῦ κειμένου, καθ' ἧς ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καὶ τὸ ἐπίσημον αὐτῆς ὄργανον ἐσπευσαν ἐγκρίτως νὰ ἐκφέρωσι τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτῶν.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ

περὶ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου

ΙΩΑΚΕΙΜ τοῦ Γ'

Ἡ ρωσὶς κόμησσα Σοφία δὲ Βακουλιν ἦτις, ὡς γνωστὸν, μακρὸν ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐποιήσατο ἐσχάτως ταξείδιον, περιγράφει τὰ κατὰ τοῦτο γλαφυρότατα ἐν τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκδιδομένῃ «Ὁρθόδοξῳ Ἀνατολῇ» (Orient Orthodoxe).

Ἐκ τῆς περιγραφῆς ταύτης ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς σχετικὰ πρὸς τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῆς παρὰ τῷ Οἰκῷ Πατριάρχῃ Ἰωακείμ τοῦ Γ'. «Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου, ἡ Α. Θ. Π. ἠρώτησέ με, γράφει, ἡ κόμησσα, πόσον χρόνον διέτριψα ἐν Ἑλλάδι καὶ εἶτα ἐπὶ πολὺ περὶ τοῦ κόμητος Τολστόη, ὀλίγα δὲ τινα περὶ τοῦ κ. Δουρναβῶ, ὡς καὶ τῆς «Ὁρθόδοξου Ἀνατολῆς» καὶ κατόπιν ἠθέλησε νὰ μάθῃ τὴν γνώμην μου περὶ τῶν ἐν Ἀθῶν ῥώσων μοναχῶν. . . . » Κατωτέρω προστίθεται . . . ὅπως συγκεκινημένη καὶ εὐτυχῆς ἀπεχώρησα ὅπως ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον ἐξακολούθησώ

μελετώσα τὴν πλήρη ἐνδιαφέροντος δι' ἐμὲ συνδιέλε-
ξιν ταύτην . . . ».

Περαιτέρω δὲ ἐξακολουθεῖ «ὅπως δραπετικὸς ὁ βίος Ἰωακείμ τοῦ Γ'. Τὸ τρίτον (γράφει δεύτερον) ἤδη ἀνέρχεται τὸν θρόνον τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Διανύσας ἐπὶ μακρὰ ἔτη βίον ἀναχωρητοῦ ἐν ἀγίῳ Ὄρει, ἰδοὺ ἐκ νέου ἐντὸς τῆς τύρβης τῶν ὑποθέσεων!... Πάντες σήμερον δείκνυνται ἱκανοποιημένοι ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης: ῥῶσοι, Ἕλληνες, ὕθωμανοί, ἑτερόδοξοι, καὶ αὐτοὶ οἱ ἰουδαῖοι, πάντες εἰσὶν ὁμόφωνοι ἐν τοῖς ἐγκωμίοις ὑπὲρ τοῦ συνετοῦ καὶ σεπτοῦ πρωθιερέως... Ἀπαξ ἔτι προσπίπτω νοερώς ἐνώπιον Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἐνώπιον Ὑμῶν, ὅστις τοσοῦτον ἐπαξίως καὶ καλῶς φέρετε τὸν ὠρεῖον τίτλον τοῦ «Ἐθνάρχου», ἐνώπιον Ὑμῶν, περὶ οὗ ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ δυνατὸν νὰ ρηθῇ τὸ «εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ ἐδώρησασθε» καὶ ὑπὲρ οὗ πλήρης θυμασμοῦ καὶ σεβασμοῦ ἀναφωνῶ μετ' ἀπάντων τῶν ἀπχνηταχοῦ ὀρθοδόξων «Εὐρύκαμεν δευτε τὸν ποθοῦμενον!» (ταῦτα κεῖνται ἐλληνιστί).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Χοροστασία. — Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ τῆς ἐν Κοντοσκαλίῳ φιλοπτώχου ἀδελφότητος «Μεταμορφώσεως» πανηγυριζούσης τὴν ἐπετηρίδα αὐτῆς, ἡ Α. Θ. Παναγιότης εὐμενῶς ἀποδεξιμένη τὴν πρόσκλησιν τοῦ προεδρίου ὅπως προστῇ τῆς τελετῆς, μετέβη ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. Φωτίου, τοῦ Μ. ἀρχιεπισκόπου Λαυρεντίου, τοῦ ἀρχιμ. Θεοδώρου Μαντζουρανοῦ καὶ τοῦ Τριτεύοντος Βενιαμίν, καὶ ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς ἁγίας Κυριακῆς ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτου ἐκκλησιασματος. Ἐν τῷ ναῷ παρῆν καὶ ἡ Α. Σ. ὁ ἐκ τῶν ἁγίων συνοδικῶν μητροπολίτης Μεσημβρίας Χαρίτων.

Μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου ἡ Α. Θ. Παναγιότης περιστοιχιζομένη ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἀμφοτέρων τῶν ναῶν τῆς κοινότητος Κοντοσκαλίου, τοῦ προεδρίου τῆς ἀδελφότητος καὶ πολλῶν ἄλλων ἐγκρίτων καὶ λογάδων ὁμογενῶν ὠδηγήθη εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀδελφότητος, ἐνθα ἐκ μέρους τῆς κοινότητος πάσης προσεφώνησε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ Φίλιππος Σιαμπανίδης ἐκφράσας τὴν μεγάλην χαρὰν μιᾶς τῶν πολυπληθεστέρων ὁμογενῶν κοινοτήτων, ἥτις ἀμείωτον πάντοτε ἐτήρησε τὴν πρὸς τὸ σεπτόν πρόσωπον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀφοσίωσιν καὶ σεβασμόν. Εἰς ταῦτα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπήντησε τὰ εἰκότα καὶ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ δεξιώσει, κατέληξε δὲ εἰς δέξιν ὑπὲρ τοῦ σεπτοῦ Ἀνακτος.

Εἴτα ὁ γνωστὸς καθηγητὴς Ἰωακείμ Βαλαβάνης ἀπήγγειλεν εὐφραδῶς τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξάρας τὴν πρὸς τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς ἡμῶν ἐπιβεβλημένην ἡμῖν εὐποιάν.

Τοῦ ρήτορος κατελθόντος τοῦ βήματος, ἡ Α. Θ. Παναγιότης προσέθηκε καὶ αὐθὺς τινα ἐπαινῶν τὸ ἔργον τῆς ἀδελφότητος καὶ ἐξαίρων τὰ εἰς τὴν κοινωνίαν ὑπὸ τῶν τοιούτων φιλανθρώπων σωματείων προσγιγνόμενα ὠφελήματα.

— **Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα Κύπρου.** — Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος, πρὸς τῇ τακτικῇ αὐτῆς π.μ. συνεδρία, συνεκρότησε τοιαύτην καὶ μ. μ. ἐπιλαβομένη τοῦ ἐκκρεμοῦς ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην προσκληθεὶς συμπαρήδρευσε καὶ ἡ Α. Θ. Μ. ὁ παρεπιδημῶν Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανὸς ὁ Α', συμπαραστάντος ἅμα καὶ τοῦ εἰς Κύπρον, ἀνεπιστήμῳ τῆς Ἐκκλησίας ἀποστολῇ, μεταβάντος καὶ αὐθιγερὸν ἐκεῖθεν ἐπανακάμψαντος ἱερολογ. Δημητρίου Γεωργιάδου, καθηγητοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἡ Α. Ἱερολογιότης, ἀφοῦ καὶ προφορικῶς ἐξέθηκεν ἐνώπιον τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου τὰς πρὸς συνδιαλλαγὴν τῶν δύο διαφωνουσῶν περὶ τῆς ἐκλογῆς νέου ἀρχιεπισκόπου τῆς Κύπρου μερίδων καταβληθείσας, καὶ ἐν τέλει ὑπὸ ἐπιτυχίας στεφθείσας, προσπαθείας καὶ ἐνεργείας αὐτοῦ, ἐνεχείρισε καὶ τὰ σχετικὰ τῆς διαιτησίας τοῦ ζητήματος ἔγγραφα διὰ τὴν περαιτέρω λύσιν αὐτοῦ. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐξέφρασεν εἴτα τῷ ἱερολογ. Δ. Γεωργιάδῃ τὴν πλήρη εὐαρέσκειαν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὴν εὐδόκιμον ἐπιτελεσθῆναι τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς καὶ τὸ ἐπιτευχθῆναι εὐάρεστον ἀποτελεσμα, ἐπέπεσε δὲ ὅτι ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἡ Ἐκκλησία θελεῖ ἀμείψῃ τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτῇ ὑπηρεσίαν ταύτην.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνεδρίας ταύτης ἀμφοτέροι οἱ Πατριάρχαι τηλεγραφικῶς ἀγγείλαντες τῇ Α. Μ. τῷ Πάπᾳ καὶ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας Φωτίῳ τὴν διαιτησίαν προσεκάλεσαν τὴν Α. Μ. ἵνα διορίσῃ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπον αὐτῆς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀπὸ κοινοῦ τῆς διαιτησίας ταύτης.

Τῇ ἐπαύριον ἡ Α. Μακαριότης ἀπαντήσασα εἰς τὸ τηλεγράφημα τῶν δύο Πατριαρχῶν ἀνεκοίνωσεν ὅτι διὰ τῆς πρώτης ταχυδρομικῆς εὐκαιρίας θελεῖ σπεύσῃ ἵνα συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα.

— **Συνεδρία δύο Σωμάτων.** — Τῇ π. Δευτέρᾳ συνήλθον καὶ αὐθὺς τὰ Δύο διοικητικὰ τῆς Ἐκκλησίας Σώματα εἰς κοινὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμεν. Πατριάρχου, συσκεψάμενα περὶ διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ληφθέντων ὑπ' ὄψιν δύο ὑπομνημάτων, καταρτισθέντων προηγουμένως ὑπὸ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῶν, ἀφορώντων δὲ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν προσφορώτερον τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῆς τε Πατριαρχικῆς καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἐπιχορηγήσεως, ἡ καθυστέρησις τῶν ὁποίων πολλὰς γεννᾷ δυσχερείας, καθηρτίσθη ἐτέρα ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν σεβασμιωτάτων μητροπολ. Προύσης Ναθαναὴλ καὶ Νικοπόλεως καὶ Πρεβεζῆς Δωροθέου, ὡς καὶ τῶν ἐντίμων συμβούλων Ζήση Θ. Ζήση καὶ Ἰωάννου Χατζοπούλου ὅπως μελετήσῃ αὕτη τὰ εἰρημένα ὑπομνήματα καὶ ὑποβάλῃ δι' ἐκθέσεως αὐτῆς τὸ πόρισμα τῆς μελέτης τοῖς Δυσὶ Σώματι διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ἐγένοντο ἀποδεκταὶ καὶ αἱ ἐξῆς προτάσεις τῆς Α. Θ. Π. α] ἡ σύστασις Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ διὰ τὰ φιλόνηρωπα αἰσθήματα γνωστοῦ ἱατροῦ Σπυρίδωνος Ζαβιτσιάνου, διευθυντοῦ τῆς ἐν Πέραν ἐδικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκθέτων, ὅπως μελετήσῃ αὕτη κάλλιον τὴν διοργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἐπιβαρυνούσης τὰ ταμεῖα διαφόρων ναῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὑποβάλῃ τὴν οἰκίαν ἐκθεσιν διὰ τὰ περαιτέρω καὶ β] ἡ σύστασις παρομοίας ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἱατροῦ Α. Αιμαράκη σκοπούσης τὴν ἐπὶ τὸ σκοπιμώτερον καὶ λυσιτε-

λέστερον λειτουργίαν πάντων τῶν ἐν διαφόροις ἐνορίαις τῆς βασιλευούσης ἐργαζομένων φιλανθρωπικῶν σωματείων καὶ ἀδελφοτήτων.

— Πατριάρχης Ἱεροσολύμων. — Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανὸς ἐν συνοδείᾳ τοῦ σεβασμ. ἐπιτρόπου τοῦ Π. Τάφου ἀγίου Νεαπόλεως Ἀρσενίου καὶ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Θρόνου Γ. Βασιλάκη ἐπισκέψατο τῇ μὲν Κυριακῇ τὴν Α. Γ. τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ὀρησκευμάτων Ἀβδουρραχμὰν πασάν, τῇ δὲ Δευτέρᾳ τὴν Α. Ε. τὸν ἐπὶ τῶν ὀρησκευτικῶν ὑποθέσεων τμηματάρχην Ζιθέρ βεην συνδιαλεξάμενος περὶ τῶν τὴν Σιώνιτιδα Ἐκκλησίαν ἀφορώντων καὶ ἐπικαλεσάμενος τὴν πολύτιμον συναντίληψιν τῆς Σ. Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἐπασχολοῦντος πρὸ παντὸς νῦν τὸν Θρόνον τοῦτον ζητήματος τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ διοικητικοῦ συστήματος, τὸ πλημμελὲς τοῦ ὁποῦ περιήγαγε τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην εἰς πολὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν.

Ἦ τε Α. Γ. ὁ ὑπουργὸς καὶ ἡ Α. Ε. ὁ τμηματάρχης ὑπέσχοντο τῇ Α. Μακαριότητι ὅτι πάνυ προθύμως ἡ Σ. Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις θέλει παράσχει τὴν συμβολὴν αὐτῆς εἰς τὸ ἐπιδικώμενον ἔργον, ὅς ἐκ μόνης τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ καθεστώτος ἐξήρτηται ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Πατριαρχικοῦ τούτου Θρόνου εὐημερία.

Τῷ δὲ π. Σαββάτῳ κατελθὼν ἐκ Χάλκης ἐπισκέψατο τὴν Α. Μ. τὴν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων ἡ Α. Μ. ὁ πρῶν Ἱεροσολύμων Νικόδημος.

— Ἐκτελεσθέν διαγώνισμα. — Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνεκοίνωσε τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ ὅτι φιλογενέστατον καὶ εὐσεβέστατον τῆς Ἐκκλησίας τέκνον ἔχον ὅς ὅφει ὅτι τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κήρυγμα οὐ μόνον συστηματικῶς δὲν γίνεται ἐν ἁπασὶ τοῖς ἱεροῖς ναοῖς, ἀλλὰ καὶ γινόμενον δὲν ἀνταποκρίνεται πίντοτε πρὸς τὰς παρούσας τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας ἡθικῆς ἀνάγκης, ποιοῦν δὲ ὅπως συντελεσθῇ ὅσον τὸ δυνατόν εἰς πλήρωσιν τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης ἀνάγκης προκηρύσσει γέρας ἑκατὸν εἰκοσαφράγκων τῷ συγγράφοντι εἶδος Κυριακοδρομίου τῶν κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν ἀναγινωσκόμενων εὐαγγελικῶν καὶ ἀποστολικῶν περικοπῶν μετὰ τῶν προσηκουσῶν ἐπ' αὐτῶν διημιλίων ἢ λόγων, μέλλον δὲ νὰ χρησιμεύσῃ εἴτε ὡς πρόχειρον βοήθημα τῶν ἑκασταχοῦ ἱεροκλήρων, εἴτε ὡς ἀνάγνωσμα πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα ὑπὸ ἱερέων ἐν κώμαις καὶ χωρίοις στερουμένοις τάχτικῶν ἱεροκλήρων.

Ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος πάνυ εὐαρέστως ἀποδεξαμένη τὴν εὐσεβῆ ταύτην δωρεάν καὶ σκεψαμένη περὶ τοῦ προσφύρου τρόπου τῆς συντάξεως τοιοῦτου πονήματος ὥρισεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυρκελλοῦ Χρυσόστομου, τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου Φωτίου, τοῦ Μ. Ἱεροκήρυκος τῆς Μ. Ἐκκλησίας Γρηγορίου Κωνσταντινίδου, τοῦ νομικοῦ συμβούλου τῶν Πατριαρχείων ἀρχιμ. Κωνσταντίνου Βοντζαλίδου, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Π. Ἀρχιεπισκόπου Καλλινίκου Δελιχάνη καὶ τοῦ ἀρχισυντάκτου τῆς «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας» ἱεροδ. Ἀθανασίου Πιπέρα, ἔνα συντάξῃ τὸ διάγραμμα τοῦ τοιοῦτου πονήματος διὰ τὰ περαιτέρω.

— Ἐπισκέψεις. — Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὴν Οἰκουμενικὴν Πατριάρχην ἡ Α. Μ. ὁ ἐν Χάλκῃ ἐφησυχάζων Πατριάρχης πρῶν Ἱεροσολύμων Νικόδημος, τῇ δὲ παρελθούσῃ Τρίτῃ ὁ ἐρίτιμος ὁμογενὴς τραπεζί-

της Εὐστάθιος Εὐγενίδης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Ἀργέντη.

Χθὲς δὲ ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παραπιδημῶν ἐξοχώτατος πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Βερολίνῳ Κλέων Ραγκαβῆς ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἐξοχωτάτου ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλ. Νικολάου Μαυροκορδάτου.

— Πατριαρχικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Μουσεῖον. — Ἀναγράφαντες ἐν προηγούμενῳ ἡμῶν φύλλῳ, ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ ἐν Μακροχωρίῳ φιλογενέστατος Κ. Μακρίδης πασῶς προσέφερεν ἀξιόλογον συλλογὴν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων εἰς τὸ Π. Ἐκκλ. Μουσεῖον, προσθέτομεν, ὅτι ἡ Α. Ἐξοχότης δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, μεστῆς φιλογενῶν αἰσθημάτων, ἐδήλωσεν, ὅτι ὑπάρχει παρ' αὐτῷ πλουσιωτάτη καὶ σπουδαιοτάτη συλλογὴ παρομοίων κειμηλίων ἀξίας 1,200 εἰκοσαφράγκων, ἧς καὶ ἐπισυνάπτει λεπτομερῆ Κατάλογον, μετὰ τῆς εὐχῆς, ὅπως διὰ γενναιοφρονος προσφοράς πολυταλάντου ὁμογενοῦς κατορθωθῇ ἡ ἀπόκτησις τῆς ἐν λόγῳ συλλογῆς ἢ μέρους τοῦλάχιστον αὐτῆς διὰ τὸ Πατριαρχικὸν Μουσεῖον. Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πολυτάλαντοι ὁμογενεῖς, οἱ ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς μεγάλας θυσίας, εἰς ἃς οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ υποβάλλονται προθύμως πρὸς συντήρησιν παρομοίων ἱδρυμάτων, δὲν πιστεύομεν νὰ θεωρῶσιν ἄσκοπον τὴν οἰκονομικὴν χρηματικὴν ὑποστήριξιν ἱδρύματος τοιοῦτου παρ' ἡμῶν, ὅπερ ὅμως, καθὼς ἀρτισύστατον, χρήζει προφανῶς καὶ γενναιοτέρως τινὸς ἐκ μέρους τῶν δυναμένων ἀρωγῆς.

— Μορὴ Σωσίτου. — Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Περιστερᾶς Μελέτιος τηλεγραφικῶς ἡγγεῖλε τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν θάνατον τοῦ ἡγουμένου τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἰωαννίνων ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Σωσίτου. Ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ διώρισεν ἡγουμένον τὸν πρῶν ἐξαρχὸν Μετσόβου Βενέδικτον.

— Μορὴ Βαζελώνος. — Παραπόνων διατυπωθέντων ὑπὸ τινῶν τῶν Πατέρων τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τῆς ἐπιλεγόμενης Βαζελώνος, κατὰ τοῦ ἡγουμένου ταύτης, τοῦτου δὲ κατ' ἐκείνων, ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης διωρίσθη ἐξαρχὸς πρὸς ἐξέτασιν τῶν αἰτιάσεων ἀμφοτέρων ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλδείας ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Χουτουρᾶ ἀρχιμ. Κύριλλος.

— Ἐπισκεφαὶ τῶν Πατριαρχείων. — Ὑπὲρ τῶν ἐπισκευῶν τῶν Πατριαρχείων προσήνεγκον οἱ ἐρίτιμοι ἀδελφοὶ Ζήση λίρ. 40, ὁ ἀρχιμειψὸς τῶν Πατριαρχείων Κ. Θωμάδης εἰκοσαφράγκα 5, ὁ κ. Πᾶνος Κουρτζῆς 20 εἰκοσαφράγκα, ἱ. Σαραφίδης λίρ. 40, ὁ κ. Π. Στυλιανίδης 4, ἱ. Γκιώχας 3, ἀδελφοὶ Ναοῦμ 3. Ὁμοίως οἱ ἐκ τῶν ἐντίμων συμβούλων Σόλων Καζανόβας καὶ Ἰωάννης Χατζόπουλος ἀνὰ 10 λίρ. 40, ὁ κ. ἕκαστος.

— Ἀγρίεσι. — Χθὲς ἀφίκετο εἰς βασιλεύουσάν τὸ πανιερώτατος μητροπολίτης Σωζοαγαθουπόλεως Κωνσταντῖνος μεταβαίνων, καθ' ἃ ἐγράψαμεν, εἰς τὰ λουτρά τῆς Προύσης.

Παρογραμμάτων διορθώσεις. — Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 40 φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» προέκυψεν ἐξ ἀβλεψίας τυπογραφικῆς τυπογραφικὸν λάθος, ἀλλοιωθὲν σημαντικῶς τὴν ἐννοιαν τοῦ σχετικοῦ χωρίου. Ὅθεν ἐν σελ. 400 ἀντὶ «παιάσματα» ἀνέγνωθι «σχίσματα».

Οὐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.